Та не однаково мені...
Шевченко

Він був як полум'я. Його рядки —
Дзвінкі і небезпечні, наче криця,
Переживуть і жито, і пшеницю,
І хліб, і сіль, і війни, і віки.

Він був як полум'я. Свої слова —
Легкі, як небо, сині, наче квіти,
Що ними тільки правду говорити, —
Він в наші душі спраглі наливав.

Він був як полум'я.

1968